

[Niels Helveg Petersen.]

at det kan lade sig gøre, og at det ikke administrativt vil være for besværligt, så tror jeg, det ville være godt og nyttigt, hvis dette kunne ordnes allerede nu.

Til sidst skal jeg lige gøre en enkelt bemærkning til hr. Grünbaum, som fremhævede, at den kildeskatteordning, som var gennemført, bedre end det radikale venstres forslag kunne sikre overensstemmelse mellem indkomst og skat. Jeg tror nok, det tør siges at være en lidt stærk påstand. En skatteyder, der har fået fastsat en bestemt procentsats, skal betale efter denne uanset indkomstudviklingen i øvrigt. Derved bliver der hvert år behov for efterregulering; det er endda tænkeligt, at der bliver behov for temmelig store tilbagebetalinger. I så tilfælde har skatteyderen altså givet skattevæsenet kredit eller renter af sin skat i adskillige måneder — 6, 8, 10 måneder kan der være tale om; jeg tvivler på, at det skulle give en i denne henseende mere rimelig ordning end det, som var skitseret i det radikale forslag, men det er jo i virkeligheden ikke det, vi diskuterer.

Ømann: Jeg skal gå let hen over de to kommunale følgelove; det er muligt, at der igen opstår visse problemer vedrørende kommunernes likviditet, men det må vi se lidt nærmere på i udvalget.

Hvad lovforslaget om kildeskattens ikrafttræden angår, ja, så er der, som finansministeren siger, kun enkelte ændringer, men der er jo altså den beklagelige datoændring, som til gengæld truer med at fordærve hele skattereformen; det bliver vist mere og mere klart, at denne udsættelse har meget vidtrækkende følger, især for lønmodtagerne. Og havde den haft det også for andre, ja, så var udsættelsen jo næppe heller sket.

Men der er dog én ændring, en uskyldig lille én; se, den er foretaget af administrative årsager, siger finansministeren, det er en ren rationaliseringsforanstaltning. Det drejer sig om det lidt besværlige begreb, der hedder „overført indkomst“; overført indkomst foreligger, når man mingelerer lidt med sit regnskab og får en større indtægt placeret i det skattefrie år end egentlig revisormæssigt strengt nødvendigt, eller man kommer til at spare lidt rigeligt på

nogle af de mange erhvervsmæssige fradrag, så de kan tages frem i efterfølgende og skattemæssigt dyrere år.

Se, for at der nu ikke skal opstå en ubehagelig tvivl om, hvorvidt en sådan overførsel, som jo ingen kunne tænke sig at gøre sådan ligefrem med vilje, har fundet sted, ja, så foreslår finansministeren nu, at de første 10.000 kr. af en sådan regnskabskorrektio n skal være skattefrie. Ja men er det ikke for groft? Først afgrænser man indkomster, der i hvert fald skal beskattes, og beskattes med helt normal sats, fordi det ville være en direkte skatteunddragelse at producere dem og placere dem i det skattefrie år 1969. Dernæst gør man dem skattefrie, i hvert fald for 10.000 kr.s vedkommende. Her anlægges der rigtignok et andet og mildere syn på skattelighed end over for standardfradraget, som jeg senere skal komme til, hvor finansministeren jo er så strengt retfærdig. Jeg tror, man må sige, at denne ændring simpelt hen er en uhyrlighed. Man opfordrer direkte til at lave for 10.000 kr. manipulationer, og så stiller man altså i udsigt, at man vil honorere en sådan revisorstreg med mellem 5.000 og 6.000 kr. kontant, alt efter som marginalskatten er. Den regel, den må ud, og i stedet må vi have præciseret begrebet „overført indkomst“ i selve lovteksten, så der ikke opstår tvivl, hvor svært det så end er. Og vi skal også se på andre indkomstarter; jeg tror, vi skal se på spekulationsindkomster, de er lette at flytte vilkårligt; jeg tror, de må hen under det, der hedder „overført indkomst“.

Se, de fleste af de i kildeskatteloven foreslåede ændringer blev jo besluttet under den foregående regering, og disse ændringer giver mig ikke anledning til mange bemærkninger; i hvert fald ikke mange kritiske bemærkninger.

Det er helt sikkert en fordel, at man, således som det blev anbefalet fra SF's side allerede i foråret 1967, har forladt tabelsystemet og er gået over til at anvende procenttræk. Det er en smidigere ordning, den kræver færre tryksager, og den passer bedre til regnskabsmaskinerne.

Den tidligere så komplicerede beskatning af børn er, så vidt det lader sig overskue, foreslået afløst af en enklere ordning, der bedre passer ind i systemet, men som vel